

та и рѣченнитѣ книгы; слѣдователно когато сѫ ся сѫдили, и когато двѣтѣ страни по причинѣ на това нѣщо, не сѫ ся ощетили отъ праведнитѣ си оплакванія, та прѣди сѫдбата да не сѫ ся испѣнили тъя узаконенія и правила; 4-о). Когато не сѫ ся показали причинитѣ за свършеното рѣшеніе и 5-о). Когато това рѣшеніе, е станало явно противъ правилата на законника.[*]

Членъ 125). Врѣмѧто за повръщаніе на давията спорядъ мѣстопрѣбываніето му, быва толкова, колкото сѫ опрѣдѣлява отъ 100 и 101-ия членове за истинѣфть. Прощеніето прочее за повръщаніе на давиятѣ, трѣба да ся подава въ растояніето на това врѣмѧ.

Членъ 126). Освѣнь долоизложенитѣ работы, врѣмѧто на прошеніето за повръщаніе на давията ще ся счита отъ денътъ, когато ся поднесе илямътъ за свършено рѣшеніе на сѫщитетѣ или на обиталищата имъ, и който е станалъ прѣдъ присутствието и на двамата, а ако бы да е станалъ отсѫтствено, ще ся счита отъ изминуваніето на врѣмѧто, което ся опрѣдѣлява за съпротивленіе на рѣшеніето.

Членъ 127). За сирацитѣ на които настойницитѣ, или намѣстницитѣ сѫ опрѣдѣлени законно въ сѫдилището, това врѣмѧ ще ся брои отъ денътъ, когато даденіятѣ илямъ си е достигналь на точніятѣ прѣдѣлъ и ся е поднесълъ или на сѫщитетѣ или на обиталищата имъ.

Членъ 128). Когато прѣдставенитѣ записи сѫ лжети, или когато ся появи нѣкое лукавство отъ противника на тажителътѣ, или е имало нѣкоки покрити книги, та не сѫ ся прѣдставили когато е слѣдовала сѫдбата,

[*] Оплакваніята за начинътѣ за унищоженіето на офиціалнитѣ книги, трѣба да ся исказять, прѣди вѣжакъвъ видъ съпротивленія и отговори, а само които сѫ въ прѣдѣла на длѣжноститѣ на сѫдилището, могѫтъ да приварятъ това нѣщо. Въ случай когато и двѣтѣ страни, не сѫ си исказали на врѣмѧ оплакваніята, тогава тѣй ся ощетяватъ отъ праведнитѣ си оплакванія.